Prologue

ถ้าคุณเคยเห็นโฆษณาที่โด่งดังไปทั่วประเทศกับวลีเด็ด *ที่ว่า 'เกิดเป็นลูกคนรวย ถ้าไม่ทำตัวหัว*** ยังไงก็ประสบความสำเร็จ'* เดียร์ไม่รู้หรอกนะว่าแม่งจริงไหม เพราะตอนนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จ แต่ผลลัพธ์ในทางตรงข้ามบอกเลยว่า **'แม่งโคตรจริง'**

เดียร์ ดวิณ ดิชวัฒน์ ถูกจัดอยู่ในกลุ่มลูกคนรวย ชีวิตราบรื่นราวกับโรยไว้ด้วยกลีบกุหลาบ เกิดมามีพร้อมทุกอย่างในชีวิต ตระกูลดิชวัฒน์ก็เป็นเจ้าของบริษัทนำเข้าส่งออกระดับประเทศ ผลการเรียนตั้งแต่อนุบาลถึงมหาวิทยาลัยไม่เคยต่ำกว่า 3.98 จบจากโรงเรียนดังระดับประเทศ สอบเข้ามหาวิทยาลัยชื่อดัง หน้าตาพิมพ์นิยมยิ้มเก่ง เข้ากับคนง่าย มีเพื่อนเยอะ อารมณ์ดีมีน้ำใจ เป็นหลานชายคนเล็กของบ้าน เป็นหลานรักคุณยาย หลานโปรดคุณย่า ลุงป้าน้าอาอ้าปากหนึ่งคำก็น้องเดียร์ สองคำก็น้องเดียร์ อีกทั้งลูกพี่ลูกน้องส่วนใหญ่ก็อายุห่างกันเยอะ รวมญาติทีไรใคร ๆ ก็รักใคร่เอ็นดู ทว่าน้องเดียร์ตัวน้อยตั้งแต่อ้อนแต่ออก อยากได้อะไรก็ต้องได้ ไม่เคย

ได้รับความเจ็บช้ำน้ำใจ ใคร ๆ ก็เข้าข้าง จะโลกจะจักรวาลก็หมุนรอบ ‘น้องเดียร์’ เกิดมาคงไม่เคยรู้จักคำว่าเสียใจ

แต่ความจริงแล้ว ‘น้องเดียร์’ วัยเด็กเรียนรู้ว่าต้องทำตัวแบบไหนคนถึงจะรักต่างหาก พ่อแม่เสียไปตั้งแต่ยังเล็ก เกิดมาเป็นหลานคนเล็ก ความรักจะถูกแบ่งมาให้สักแค่ไหนกันเชียว ที่ได้มาก็คือเศษเสี้ยวความสงสาร ถ้าอยากได้อะไรก็ต้องแย่งชิง ทว่าจะทำตัวร้ายกาจก็คงไม่มีใครชอบ กลัวตัวเองจะไม่เป็นที่รักจนต้องหาสารพัดวิธีเท่าที่เด็กคนหนึ่งจะคิดได้เลยถูกงัดออกมาใช้ ไม่ว่าจะคำพูดไพเราะ น้ำเสียงนุ่มนวล รอยยิ้มน่ารัก หรือบางครั้งก็ต้องบีบน้ำตา

โลกใบนี้ไม่มีอะไรได้มาง่าย ๆ ถ้าทำตัวนิสัยไม่ดีก็อย่าหวังว่าใครจะรัก พวกผู้ใหญ่ถึงชอบบอกให้เป็นเด็กดี ดังนั้นน้องเดียร์จึงเรียนรู้ว่าถ้าอยากได้อะไรก็ต้องหยิบยื่นสิ่งนั้นให้คนอื่นก่อน อยากให้ญาติ ๆ รักก็ต้องเป็นเด็กดี อยากให้คุณครูรักก็ต้องตั้งใจเรียน อยากให้เพื่อนรักก็ต้องแบ่งขนม หลังจากนั้นทุกอย่างก็อยู่ในความควบคุม

ใช่...ทุกอย่างควรจะอยู่ในความควบคุม ถ้าไม่ใช่เพราะ ‘น้องเดียร์’ หลานรักดันไม่ทำตัวตรงคอนเซปต์บ้านรวย ทำตัวดี ๆ ดันอยากรวยทางลัด ประสบความสำเร็จด้วยทางด่วน หลงเชื่อเพื่อนสนิทไปลงทุนในแชร์ลูกโซ่ ไม่รู้ตัวด้วยซ้ำจนตำรวจตามมาถึงบ้าน คนตระกูลดิชวัฒน์ร้อนใจจนไฟลุก เส้นทางการเงินที่เดียร์โอนไปให้แม่ข่ายสูงถึงห้าล้าน เรียกว่าเชื่อเพื่อนจนเกลี้ยงบัญชีเงินเก็บกระปุกหมู

การสืบสวนขยายเป็นวงกว้าง ผู้เสียหายรวมกันกว่าพันล้านบาท โชคดีว่าเดียร์ไม่เคยชวนใครมาลงทุนด้วย ทั้งสายมีแค่เดียร์คนเดียว ทำให้เปลี่ยนสถานะจากผู้สมรู้ร่วมคิดกลายเป็นผู้เสียหาย

ผู้ใหญ่ทั้งบ้านถึงได้ตัดสินใจลงโทษหลานสุดที่รักให้หลาบจำก่อนจะสายเกินแก้

เงินลงทุนที่คุณลุงจะช่วยก่อตั้งบริษัทปลิวหายไปกับตาเพราะเสียความไว้วางใจไปแล้ว อยากจะตะโกนใส่ทุกคนว่าเงินนั้นคือมรดกที่พ่อแม่เหลือไว้ให้! แต่น้องเดียร์หลานรักก็รู้ว่าไม่มีใครอยากจะฮุบเงินนี่หรอก ทว่าคุณลุงเป็นห่วงจริง ๆ จึงให้บทเรียนราคาแพงที่เขาต้องแบกรับเอาไว้ ทำดีแทบตายมาทั้งชีวิตไม่พอจะชดเชยกับความผิดครั้งแรกนี้เลยด้วยซ้ำ

ตั้งแต่เกิดเรื่องก็โดนเรียกกลับไปบ้านคุณลุง โดนลุงป้าน้าอาพร้อมใจกันเฉ่งจนหูชา ปิดตำนาน ‘น้องเดียร์’ หลานรักไปโดยปริยาย ทั้งยังมานั่งระแวงว่าจะต้องไปช่วยใช้หนี้ยอดสูงถึงสามพันล้านนั้นด้วย

จิตตกจนไม่เป็นอันจะกินจะนอน ที่เจ็บใจกว่านั้นจนร้องไห้ออกมาคือแผนการก่อตั้งบริษัทของตัวเองถูกพับโครงการ

“เงินห้าล้านเดียร์ยังเอาไปโอนให้ใครไม่รู้โดยไม่คิด แล้วลุงจะไว้ใจให้เดียร์ดูแลกิจการได้ยังไง”

“เราทุกคนตามใจเดียร์มากเกินไป ทำให้เดียร์มั่นใจจนไม่ระมัดระวัง ถือโอกาสนี้เรียนรู้ไปหางานทำเก็บประสบการณ์ก่อน พิสูจน์ตัวเองว่าเดียร์โตเป็นผู้ใหญ่แล้ว เงินลงทุนค่อยกลับมาคุยกันใหม่ เรื่องเปิดบริษัทพักไว้ก่อน หรือถ้าไม่รู้จะทำงานที่ไหนก็ไปสมัครที่ดิชวัฒน์ก็ได้”

“เพชรอยู่ที่ไหนก็เป็นเพชร อีกสามสี่ปีข้างหน้าถ้าเดียร์เก่งจริงจะกลัวลำบากทำไม”

ลำบากวันนี้สบายวันไหน สบายกี่โมงเอ่ย

แผนธุรกิจที่อุตส่าห์นั่งปั่นจนหลังขดหลังแข็งมาหลายเดือน

เพิ่งจะผ่านการอนุมัติจากฝ่ายบริหารตอนนี้ถูกระงับทันทีแบบไม่มีกำหนด ราวกับโลกถล่มลงมาตรงหน้า บัตรเครดิตวงเงินหลักแสนถูกระงับให้ใช้แค่เดือนละหมื่นห้า ตากลมโตแดงก่ำร้องไห้ด้วยความเจ็บช้ำน้ำใจ น้ำตาเม็ดโตร่วงหล่นลงสองข้างแก้ม มันเคยได้ผลทุกครั้งแต่ไม่ใช่กับครั้งนี้

ข่าวเรื่องแชร์ลูกโซ่โดนสำนักข่าวหลายช่องเล่นข่าวอยู่เป็นเดือน มีชื่อนามสกุลดิชวัฒน์ปรากฏบนสื่อหลายครั้ง แม้จะเป็นผู้เสียหายทว่าก็โดนสังคมด่าว่ารวยแต่โง่ไปด้วย เหล่าบรรดาเพื่อนทุกกลุ่มเลยเงียบหายไปกันหมด ขนาดไปปาร์ตีกันยังไม่ชวนเดียร์เหมือนเดิม โศกเศร้าจนต้องขังตัวเองอยู่ในห้องนอน เปิดแมกบุ๊กนั่งแก้โคดแอปพลิเคชันที่อุตส่าห์มุ่งมั่นตั้งใจกับมันมาตั้งแต่ปีสาม โพรเจกต์จบที่สุดแสนจะภูมิใจ โปรแกรมของเดียร์ชนะการประกวดของธนาคารชื่อดังจนจะได้เงินลงทุนสองล้าน แล้วธนาคารจะเข้ามาถือหุ้นด้วยซ้ำ แต่ตระกูลดิชวัฒน์ไม่ขาดแคลนเงินทอง ในเมื่อโพรเจกต์นี้มีหนทางเติบโตได้อีกเยอะก็เลยให้เดียร์ปฏิเสธเงินรางวัลแล้วคุณลุงจะลงทุนให้เอง ทั้งยังให้ถึงห้าล้าน! เงินก็จะได้อยู่แล้วแต่ดันมีแชร์ลูกโซ่เข้ามา!

เห็นหรือยังว่าเมื่อลูกคนรวยทำตัวมีปัญหาก็จะเป็นแบบนี้

“เจ็บใจไว้ยยย...”

แต่คนอย่างเดียร์เกิดมาไม่เคยต้องสะกดคำว่าแพ้ ต่อให้แค่แข่งบวกเลขเขาก็ต้องชนะ ห้าล้านนี่ต้องหามาให้ได้! มือเรียวใต้เสื้อฮูดตัวใหญ่ยาวกินมือคว้าโทรศัพท์มือถือขึ้นมาส่งข้อความนัดเจอเพื่อนทีละคนอย่างไม่ย่อท้อ เพื่อนที่ดูมีศักยภาพและมีเงินเดียร์ส่งข้อความไปหาทั้งหมด รุ่นพี่ที่เคยมาจีบ เพื่อนต่างคณะที่เคยสนใจเขา กระทั่งเพื่อนไม่สนิทเดียร์ก็กัดฟันส่งไป กลุ่มไลน์เพื่อน

มัธยม มหาวิทยาลัย กลุ่มกินหมูกระทะ ชาบู กลุ่มเพื่อนเล่นเกม เดียร์ส่งไปทั้งหมด เขาไม่ได้ขอยืมแต่แลกเปลี่ยนกับหุ้นในบริษัท! คุ้มยิ่งกว่าคุ้ม! ห้าล้านนี่สิบปีอาจจะเปลี่ยนเป็นพันล้าน ไม่ก็เข้าตลาดหลักทรัพย์ก็ได้ แต่ผ่านไปสองวันมีทั้งคนอ่านไม่ตอบก็เยอะ คนที่บอกว่าไม่มีเงินก็เยอะ ยิ่งเพื่อนนามสกุลดัง ๆ มีแต่ตอบข้อความให้กำลังใจทว่าไม่มีใครกล้ามาลงทุนกับเดียร์

หรือต้องยอมแพ้แล้วจริง ๆ?

'เรื่องเงิน คุยกันได้'

"อะไรเนี่ย!"

ตาโตเบิกกว้างเมื่อได้รับข้อความตอบกลับ ปลายนิ้วกดดูคนส่งว่าเป็นใคร ใบหน้าตื่นเต้นพลันเปลี่ยนเป็นซะงักค้าง แผ่นหลังเย็นวาบ มือไม้สั่นไปหมด

ต่อให้จะทำตัวหน้าหนาขนาดไหนแต่ก็ไม่อาจข้ามเส้นแบ่งศีลธรรมในใจไปได้ เดียร์ไม่คิดว่าตัวเองจะเบลอขนาดขอความช่วยเหลือจาก...***แฟนเก่า***

ไม่ใช่แฟนเก่าสมัยมหาวิทยาลัยด้วยซ้ำแต่เป็นแฟนเก่าสมัยมัธยม! รู้จักกันตอน ม.4 คบกันตอน ม.5 เลิกกันตอนจบ ม.6 จบไม่สวย เข้าหน้าไม่ติด เป็นความกระอักกระอ่วนที่ติดค้างอยู่ในใจคงมีเพื่อนคนไหนสักคนไปเล่าเรื่องนี้ให้ไร้พ่ายฟัง แม่งน่าอายชะมัด

ไร้พ่าย กิจโกนจา

ไร้พ่ายวัยมัธยม ตัวสูง ไหล่กว้าง จบจากโรงเรียนดัง หน้าตาดี พูดน้อย ครบสูตรวัยรุ่นยอดนิยมในยุคนั้น เป็นเน็ตไอดอลวัยมัธยมก็ว่าได้ โชคดีที่ตอนนั้นเราทั้งคู่ไม่ติดโซเชียล เรื่องของเราเลยไม่เหลือ

ดิจิทัลฟุตพรินต์ในอินเทอร์เน็ต ไม่งั้นอาจมีข่าวนักแข่งอีสปอร์ตชื่อดังระดับแชมป์โลก ตัวแทนทีมชาติ เคยมีแฟนเก่าที่พัวพันกับแซร์ลูกโซ่ก็ได้

เราต่างไม่ใช่เวอร์ชันที่ดีที่สุดของกันและกัน อดีตไม่ใช่ ปัจจุบันยิ่งไม่ใช่ อนาคต...ก็อย่าไปพูดถึงมันเลย

Dearjayou : *ไม่เป็นไร ขอบคุณ* ***:)***

ถ้าตอนนี้อยู่ในการ์ตูน ทุกคนจะเห็นภาพไม้กระดกที่ซื่อเดียร์ฉับพลันศักดิ์ศรีก้อนยักษ์ที่กินไม่ได้ร่วงหล่นลงมาที่ปลายสุดด้านหนึ่ง ทำให้เงินลงทุนระยิบระยับที่นอนนิ่งอยู่อีกด้านกระเด้งปลิวหายไปบนขอบฟ้าอันไกลโพ้น

เสียเงินไม่ว่าเสียหน้าไม่ได้!

เก่งมากกก...เก่งแล้วใจเต้นแรงทำไม เก่งแล้วจะร้องไห้ทำไม ก็แค่คนที่ไม่คุยกันสี่ปีห้าเดือนยี่สิบสามวันทักมาหาก็เท่านั้นเอง

Chapter 1
อดีตแฟนเก่า ปัจจุบันแฟนคลับ

ไร้พ่ายไม่ได้พิมพ์อะไรกลับมานับจากวันนั้น ข้อความที่ขึ้นว่า Read มันยุบยิบอยู่ในหัวใจ เปิดดูหน้าแชตนั่นซ้ำ ๆ แล้วก็ถอนใจขยี้ผมตัวเองแรง ๆ นึกว่าเลิกใช้ไลน์ไปแล้ว เพราะสี่ปีกว่ามานี้รูปโพรไฟล์ก็เป็นรูปแผ่นหลังกว้างสวมเสื้อนักเรียนไม่เคยเปลี่ยน เห็นแค่ท้ายทอยผมสั้น ๆ สีดำสนิท ไม่ใช่ผมสีดำแซมเทาหม่นควันบุหรี่แบบปัจจุบัน

ทำไมไร้พ่ายติดต่อมา คำถามที่ไม่รู้จะไปถามใครที่ไหน ได้แต่ตะโกนใส่หมอนให้เสียงมันหายไป ไม่งั้นคนข้างห้องอาจจะเรียกตำรวจมาจับได้ คราวนี้อาจจะโดนไล่ออกจากวงศ์ตระกูล

โชคดีที่ตัวเองเป็นหลานปลายแถวของตระกูลดิชวัฒน์ คุณลุงเลยไม่เคยพาไปออกงานสังคมที่ไหน ถึงมียอดฟอลในโซเชียลหลักแสนกว่า ๆ ก็ไม่ได้เป็นเน็ตไอดอล ไม่ได้มีคนติดตามมากมายขนาดนั้น นอกจากโดนด่าว่ารวยแต่โง่เลยยังไม่ถือว่าใช้ชีวิตลำบากไม่ลำบากก็แย่แล้ว เงินลงทุนจะไปหาที่ไหน

สารพัดวิธีหาเงินทางลัดปรากฏบนหน้าจอกูเกิล กระทั่ง ChatGPT ก็ยังยอมแพ้ บอกว่าถ้าอยากหาเงินห้าล้านได้ในหนึ่งสัปดาห์คงต้องไปค้ายา เดียร์กวาดตามองคอนโดห้องสตูดิโอห้องเล็กที่ราคาโคตรแพงเพราะอยู่กลางใจเมืองที่คุณลุงอุตส่าห์ซื้อให้เป็นของขวัญสอบติดมหาวิทยาลัย

“ถ้าขายห้องนี้...”

แล้วจะไปอยู่ไหน

ถอนใจเฮือกใหญ่มองช่องฟรีทีวีช่องหนึ่งกำลังรายงานข่าวเรื่องการได้แชมป์โลกของทีม PitchBlack คว้าเงินรางวัลกว่าร้อยล้าน การแข่งขันเกม MOBA ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกเป็นที่จับตาดูของชาวเน็ตเพราะมีนักแข่งไทยเป็นหนึ่งในตัวจริง

ไร้พ่าย เจ้าของไอดี [PB]RYP

ภาพไร้พ่ายปรากฏบนหน้าจอพร้อมประวัติความเป็นมาละเอียดยิบซนิดที่บอกกระทั่งพ่อเป็นผู้ช่วยรัฐมนตรี แม่เป็นลูกสาวคนเล็กของตระกูลดังที่ทำธุรกิจขายอุปกรณ์ไอทีมีสาขาทั่วประเทศ

เป็นตัวอย่างของ ***‘ลูกคนรวยที่ไม่ได้ทำตัว หัว...เอ่อ นั่นแหละ’*** ขั้วตรงข้ามกับเดียร์ราวฟ้ากับเหว ช่องว่างระหว่างเรากว้างยิ่งกว่ามหาสมุทรแปซิฟิกที่ขวางกั้นทวีปเอเชียกับอเมริกา ภาพวินาทีที่ป้อมฝั่งตรงข้ามถูกทำลายรีรันขึ้นมาอีกครั้งพร้อมภาพตัดโคลสอัปหน้านักแข่ง [PB]RYP ที่มุมปากขยับยกยิ้มยามได้แชมป์โลกหล่อเหลากร้าวใจจนฮือบกันทั้งประเทศ แม้จะสังกัดสโมสรจีนและมีแฟนคลับคนไทยรู้จักน้อยแต่พอได้แชมป์ก็ออร่าจับขึ้นมาติดเทรนด์โซเชียลมีเดียไปเลย

อย่างน้อยเรื่องนี้เราสองคนก็คล้ายกัน ไร้พ่ายติดเทรนด์เพราะเป็นแชมป์โลก ส่วนเดียร์ก็มีเอี่ยวติดเทรนด์แชร์ลูกโซ่ คนหนึ่ง

ได้รับคำชมว่ารวยและเก่ง อีกคนก็คือรวยแต่โง่

รายการข่าวยังคงรายงานเรื่องนี้ต่อเพราะเป็นเรื่องเด่นประจำสัปดาห์นี้หลังจากสมาคมอีสปอร์ตประกาศเรียกตัวไร้พ่ายมารับใช้ทีมชาติ เป็นทีมชุดช้างศึกอีสปอร์ตไม่ต่างอะไรจากนักฟุตบอลภาพทีมพิตช์แบล็กปรากฏขึ้นบนหน้าจอ แต่เดียร์ไม่ได้ใส่ใจใครเลยนอกจากผู้ชายตัวสูงที่ยืนอยู่ลำดับที่ห้าในชุดแจ็กเกตทีมสีดำ บนหน้าอกสกรีนสีเงินเมทัลลิกเป็นชื่อด้วยตัวอักษรสามตัว RYP ผู้เล่นตำแหน่งจังเกิลมองกล้องด้วยท่าทีนิ่งสงบไม่มีความตื่นเต้น คิ้วพาดเฉียง ผมสั้นสีดำแซมสีเทาหม่นเซตเปิดใบหน้าได้รูปที่มีการตกแต่งให้ดูดีขึ้นกล้องเป็นพิเศษ ภาพโคลสอัปของไร้พ่ายขึ้นจออยู่คนเดียวสิบวินาทีเต็ม ๆ

ตึก ตึก ตึก...ตึก ตึก ตึก

มือเรียวยกขึ้นจับหน้าอกข้างซ้ายของตัวเอง ขนาดภาพตัดไปเป็นบรรยากาศภาพรวมของงานแข่งแล้วหัวใจก็ยังเต้นแรงอยู่พักใหญ่กว่าทุกอย่างจะกลับมาเป็นเหมือนเดิม

ขนาดดูสตรีมการแข่งขันมาแล้วก็ยังไม่เลิกใจเต้นกับแฟนเก่าที่เลิกกันไปแล้วสี่ปีห้าเดือนยี่สิบสามวัน ไม่อยากจะเชื่อว่ายังรู้สึกเหมือนเดิมไม่เคยเปลี่ยน แล้วก็ไม่มีทีท่าว่ามันจะน้อยลง ถ้าคิดเป็นชั่วโมงก็ยาวนานเท่ากับสามหมื่นเก้าพันหนึ่งร้อยกับสิบสองชั่วโมง ถ้าคิดเป็นนาทีก็สองล้านสามแสนกว่า ยิ่งถ้าคิดเป็นวินาทีแล้ว...เท่ากับเขามีอีกคนอยู่ในใจมาร้อยสี่สิบเอ็ดล้านวินาที

“ตัดใจได้แล้วเดียร์...”

บอกตัวเองเป็นรอบที่ล้านแต่ก็ยังมูฟออนกลับมาที่เดิม เป็นวงกลมจนไม่รู้ได้กี่วงแล้วเนี่ย ทว่าหลังจากนี้เดียร์คงต้องตัดใจที่แปลว่าตัดใจจริง ๆ ควรจะเลิกนับวันนับคืนที่ไม่มีวันสิ้นสุดนี่สักที

เราสองคนอยู่กันคนละโลกไปแล้ว มันไม่เหลืออะไรทั้งนั้น...นอกจากความทรงจำที่แสนเลือนราง

เลือนรางที่แปลว่าจำได้ทุกอย่าง! โอยยย คลั่งรักไรปานนั้นนน พอแล้ววว ป่านนี้แม่งเมียสองลูกสามแล้วมั้ง อนาคตสดใสได้เงินรางวัลหลายสิบล้าน ส่วนเดียร์อะเหรอ...

ก็ดีเหมือนกัน...ดีที่ยังไม่ตาย

หลังจากได้รับข้อความของไร้พ่าย เดียร์ถึงกับตาค้างไป ทั้งคืน ทว่าก็ต้องเด้งตัวลุกขึ้นมาจากเตียงเพื่อไปทำงาน ชีวิตมนุษย์เงินเดือนเข้างานเก้าโมงเลิกงานหกโมง ทำงานหาเงินไม่ได้ใช้ชีวิตแบบเพื่อน ๆ ร่วมสังคมเดียวกัน สตอรี่ไอจีลูกคนรวยแต่ละคนก็คือดูแลกิจการครอบครัว ไปเรียนภาษาเมืองนอก ไปตีกอล์ฟไปเป็นอินฟลูเอนเซอร์ น้อยคนจะแหกขี้ตาตื่นแต่เช้ามาทำงานแบบเดียร์

คนเดียวที่พอจะคุยด้วยได้คือลูกพี่ลูกน้อง ลูกชายป้าที่โตกว่าเดียร์หลายปี ถึงลุงจะสั่งไว้แล้วว่าห้ามใครช่วยเหลือให้เงินเดียร์เด็ดขาดเพื่อให้หลานคนเล็กหัดยืนด้วยลำแข้งตนเอง ทว่าไม่ได้ห้ามงอแงนี่! ประสบการณ์เอาตัวรอดในโลกอันโหดร้ายมันสอนว่าบางครั้งการเป็นน้องก็ได้สิทธิพิเศษในการงอแงกับคนเป็นพี่ชายได้ เดียร์มีลูกพี่ลูกน้องเป็นดาราดัง! แม้รู้ว่าพี่ชายช่วยไม่ได้แต่บางครั้งมันก็แค่ต้องการคนเข้าข้างอะ ต้องการพลังบวกแม้จะหลอกตัวเองก็เหอะ

“พี่วิช...มีงานอะไรให้เดียร์ทำไหม”

“อยากได้เงินห้าล้านคืนมาอะ เดียร์จะเปิดบริษัท ให้ทำอะไรก็ได้”

“เดียร์ไปขายตัวดีไหม”

“มีเสี่ยเลี้ยงก็ไม่ต้องกลัวไม่มีเงินแล้ว”

สาบานว่าพูดเล่น ทั้งยังลืมไปแล้วว่าตัวเองพูดอะไร เพราะต้องรีบเข้าประชุมทีมแต่เช้าทันทีที่เหยียบเข้าออฟฟิศ ตำแหน่ง Junior Full Stack Developer เงินเดือนสตาร์ตห้าหมื่น เต็มแม็กซ์สมศักดิ์ศรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งของมหาวิทยาลัยชื่อดังพร้อมรางวัลชนะการประกวดโพรเจกต์จากธนาคารทำให้ชีวิตมนุษย์เงินเดือนเริ่มต้นค่อนข้างไปได้สวย

สวยก็บ้าแล้ว เพราะโพรเจกต์ของเดียร์ยิ่งเปิดตัวช้าก็ยิ่งคู่แข่งเยอะ สตาร์ตอัปยุคนี้เกิดยากตายง่าย ถ้ารออีกสามสี่ปีคงไม่ต้องทำมันแล้ว จะเอาโพรเจกต์กลับไปคุยกับธนาคารก็ไม่ได้เพราะปฏิเสธเขาไปแบบมั่นใจมากว่าไม่ง้อ งานประจำก็ต้องทำ เงินก็ต้องหา จะเอาเวลาไหนไปทำตามความฝัน? เลิกงานหกโมงแต่ต้องทำโอทีถึงสองทุ่ม กว่าจะพาตัวเองขึ้นรถไฟฟ้ากลับคอนโดไซซ์ยี่สิบแปดตารางเมตรสำเร็จก็หมดแรง ได้แต่นอนมองเพดานหายใจทิ้งไม่อยากลุกไปทำอะไรทั้งนั้นแม้แต่อาบน้ำ

ปากนุ่มอ้าหาวหวอด ๆ หยิบโทรศัพท์มือถือมาไถดูอะไรไร้สาระไปเรื่อยเปื่อย ตาเริ่มฉ่ำปรือ เห็นพี่ชายส่งข้อความมาตั้งแต่ตอนบ่ายหลายข้อความ จะกดเข้าไปอ่านมือก็พลันอ่อนแรงโทรศัพท์มือถือร่วงต้องรีบตะครุบคว้าไว้แต่มันก็ยังฟาดหน้าอยู่ดี แล้วพอหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมานิ้วก็สไลด์ลบแชตพี่ชายไปแล้ว

Dearjayou : *พี่วิชพิมพ์มาว่าไรนะ*
Dearjayou : *ไปไหนแล้วววว*
Dearjayou : *พี่วิชชช*

ไม่มีสัญญาณตอบรับก่อนจะนึกได้ว่าเห็นไอจีแฟนคลับพี่วิชลงรูปอวยพรให้เดินทางปลอดภัย อ้อ...พี่วิชไปถ่ายซีรีส์อเมริกันที่เกาะอะไรสักอย่างในอเมริกาใต้ การงอแงไม่ได้ผล เฮ้อ...

เงินลงทุนทำไมมันหายากจังวะ

ซดกาแฟกันตายไปหนึ่งแก้ว เดียร์ก็กลับมานั่งหน้าจอ แมกบุ๊กรุ่นล่าสุดที่บริษัทให้ใช้ นิ้วเริ่มขยับเคาะแป้นพิมพ์ แว่นตาทรงกลมสะท้อนภาพโคดคอมพิวเตอร์บนหน้าจอยาวเป็นพืด ผมสั้นสีน้ำตาลปรกหน้าชี้โด่เด่ไม่เป็นทรง ทำงานเข้าเดือนที่สองสภาพต่างจากคนเดิมราวฟ้ากับเหว วันแรกของการทำงานเดียร์เด็กใหม่ไฟแรงสวมเสื้อเชิ้ตสีฟ้าอ่อน กางเกงสแล็ก รองเท้าหนัง เซตผมเปิดหน้า ใบหน้าใสกิ๊ง เป็นน้องใหม่ที่รักของพี่ๆ ตอนนี้ไอ้คนนั้นมันตายไปแล้ว เหลือแต่ร่างไอ้เดียร์ในชุดเสื้อฮูดแขนยาวกินมือกางเกงวอร์ม สวมรองเท้าอยู่บ้านหัวโตๆ สู้กับโคดไม่พอยังต้องสู้กับแอร์ที่โคตรเย็นฉ่ำ

งานของโปรแกรมเมอร์มันมีช่วงสปินที่แทบจะต้องทำงานแบบขายวิญญาณ ยิ่งบริษัทของเดียร์เป็นซอฟต์แวร์เฮาส์ชื่อดังมีทีมโปรแกรมเมอร์กว่าร้อยห้าสิบชีวิตรับโพรเจกต์ลูกค้าสุดยิ่งใหญ่อลังการ ความกดดันยิ่งสูง อีกทั้งใช้คุ้มค่าเงินเดือนที่จ่ายทุกบาททุกสตางค์

โพรเจกต์ของเดียร์คือทำระบบให้แก่ลูกค้าบริษัทค้าส่งอุปกรณ์ไอทีครบวงจรชื่อดังของประเทศ มีสาขากว่าร้อยสาขาในทุกจังหวัด ทั้งยังเข้าตลาดหลักทรัพย์แล้ว ซึ่งบริษัทนี่กำลังจะเข้ามาเทกโอเวอร์บริษัทของเดียร์ด้วย เรียกว่าปัจจุบันเป็นลูกค้า อนาคตเป็นเจ้านาย ตอนสมัครก็ไม่รู้ประวัติบริษัทนี้เท่าไร เห็นว่าเป็นบริษัทฝรั่งเงินเดือน

ดี แล้วจู่ ๆ จักรวาลก็ทำงานผิดพลาดเหวี่ยงคนที่ควรจะอยู่คนละโลกให้มาเกี่ยวข้องกันทางอ้อมจนได้

บริษัทค้าส่งอุปกรณ์ไอทีนั่นเป็นของตระกูลกิจโกนจา และผู้บริหารที่ส่งมาดูแลการควบรวบก็เป็นคุณน้าของไร้พ่ายที่เดียร์ก็รู้จักเป็นคนเดียวในบ้านกิจโกนจาที่รู้ว่าหลานชายตัวเองแอบคบเพื่อนร่วมห้อง เวลาต้องเจอคุณน้าของไร้พ่ายเดียร์เลยได้แต่ยิ้มแห้ง ยกมือไหว้ แล้วรีบเดินหนีแม้จะรู้ว่าคุณน้าคงไม่ถือสาอะไรกับความรักของเด็ก ๆ มันอาจจะไม่ใช่ความรักเลยด้วยซ้ำ

รักแรกมันลืมยาก ช่วงที่คบกันมันโคตรดี ยังจำได้ว่าตอนเลิกกันไร้พ่ายถึงกับร้องไห้ คนแข็ง ๆ แบบนั้นขอร้องให้เดียร์คิดดูอีกที แต่สุดท้ายมันก็จบลง ผ่านมาหลายปีขนาดนี้เดียร์ก็ทำใจได้แล้วว่าเด็กมัธยมปลายสองคนจะมีความรักที่ยั่งยืนตลอดกาลมันยากมาก ทั้งต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทั้งต้องคิดเรื่องอนาคตที่มองกันคนละมุม ถามว่าเสียใจไหม ก็ใช่ เสียใจเพราะเลิกกับแฟนแต่ไม่เคยเสียใจที่การเลิกกันทำให้ไร้พ่ายไปเซ็นสัญญากับสโมสรในจีน ผ่านไปสี่ปีทีมพิตซ์แบล็กกลายเป็นแชมป์โลกกวาดเงินรางวัลมหาศาล ผู้ติดตามของไร้พ่ายสูงกว่าห้าสิบล้านคน ทั้งยังเป็นนักกีฬาอีสปอร์ตทีมชาติ รายได้มหาศาลทั้งค่าตัว เงินรางวัล พรีเซนเตอร์ อยู่คนละโลกกับเดียร์โดยสิ้นเชิง

ก็ดีแล้วละ...ไร้พ่ายมีชีวิตใหม่ไปแล้ว เดียร์ก็ควรเริ่มใหม่ได้แล้วเหมือนกัน

มันจะเริ่มใหม่ยังไงวะ! เงินห้าล้านแม่งอยู่ไหนก่อนนน! สุดท้ายก็วนเวียนกลับมาเรื่องนี้อยู่ดี เพราะไม่มีใครยื่นมือมาช่วยเหลือเลยสักคน! ดีว่าสมัยเรียนมหาวิทยาลัยไปสนิทกับรุ่นพี่หลายคนเลยได้คำแนะนำมาบ้าง แม้โพรเจกต์แอปพลิเคชันของเดียร์จะน่าสนใจมาก

แต่เศรษฐกิจไม่ดี คนที่สนใจลงทุนก็งบประมาณจำกัด บ้างก็ลงเงินกับโพรเจกต์อื่นไปแล้ว คอนเน็กชันของรุ่นพี่ทำให้เดียร์มีโอกาสเข้าไปคุยกับนายทุนหลายคนแต่ไม่เวิร์กสักคน หลายคนดูก็รู้เลยว่าอยากยึดกิจการไปเป็นของตัวเอง บางคนก็เคมีไม่ตรงกัน

เดียร์ใช้เวลาทั้งสัปดาห์หลังเลิกงานในการคุยกับนายทุนที่สนใจ ออกจากบริษัทสองทุ่มไปกินข้าวคุยงานถึงห้าทุ่มกลับมาสลบคาที่ทุกวัน ผ่านไปสองสัปดาห์ทุกอย่างก็กลับมาที่จุดเดิม... ไม่มีอนาคต ทั้งยังเกือบโดนลวนลามในร้านเหล้า ดีว่าหนีตายออกมาทันท่วงที! ปกติเดียร์ไม่ใช่คนเที่ยวกลางคืน เด็กเกียรตินิยมอันดับหนึ่งวัน ๆ จะไปสนใจอะไรนอกจากเรื่องเรียนกับเล่นเกมอยู่ห้อง ติดคอนโดขั้นสุดยอด

เดียร์คิดว่าตัวเองมีวิธีจัดการความเครียดที่แตกต่างจากใครหลายคน คิดไม่ตกขนาดนี้เป็นคนอื่นคงอยากดื่มเหล้าแรง ๆ สักแก้ว เบียร์สักเหยือกให้เมาหัวทิ่ม แต่เดียร์ไม่ใช่คนดื่ม ไม่ชอบกลิ่นบุหรี่ ไม่ชอบเสียงดังของสถานที่ท่องเที่ยวกลางคืนและรู้สึกว่าการมีคนแปลกหน้าเข้ามาเมกเฟรนด์มันน่าสนใจตรงไหน จะไปคาเฟ่ฮีลใจก็เหนื่อยเกินกว่าจะออกจากบ้าน สิ่งที่ทำในเวลาเครียด ๆ คือเล่นเกม แล้วก็ทำ ASMR เสียงคีย์บอร์ดเสียงเมาส์เวลาเล่นเกม มีรายได้จากโดเนตเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นรายได้เสริม

เมื่อก่อนไม่เคยคิดว่าตัวเองจะติดเกม ส่วนสาเหตุก็คงเพราะ ...ไร้พ่าย เกมที่ไร้พ่ายเล่น โลกทั้งใบของไร้พ่ายมันเป็นยังไงถึงได้ทุ่มเทขนาดนี้ เดียร์อยากจะเข้าใจจึงตัดสินใจสมัครไอดีเกมมาลองเล่น เกม MOBA บนคอมพิวเตอร์ที่ต้องแบ่งทีมห้าคนไปทำลายป้อมศัตรู มันไม่สนุก มันเข้าใจยาก มันต้องออกไอเทมที่อ่านแล้วก็ไม่เข้าใจ แต่เล่นแล้วมันสะใจ แค่ไปไล่ตีหัวทุบหัวอีกฝั่งให้ตาย เหมือน

กับที่อีกฝั่งก็ทำกับเราแบบนั้น

ตอนนั้นตั้งใจว่าฝึกเล่นจนเก่งแล้วไปอวดไร้พ่าย แต่ไป ๆ มา ๆ กลับไม่กล้าให้ไร้พ่ายรู้ว่าตัวเองก็เล่นเกมนี้เพราะมันมีปุ่มเปิดไมค์ หลังจากโดนยั่วโมโหบ่อย ๆ เดียร์ก็มีความกล้าเพิ่มขึ้นมาสูงเท่าตึกมหานคร กดเปิดไมค์ใช้สกิลปากแจ๋วในเกม แล้วก็ติดงอมแงมมาตั้งแต่ตอนนั้นถึงวันนี้ มีเพื่อนในเกม มีกิลด์ แค่ไม่มีไร้พ่ายก็เท่านั้นเอง

หลังจากเลิกกันเดียร์ทำได้แค่ดูไร้พ่ายผ่านสตรีมมิง นานวันก็เข้าใจว่าเป็นนักกีฬาอีสปอร์ตสังกัดค่ายใหญ่ต้องมาสตรีมเก็บชั่วโมงให้ครบตามที่สปอนเซอร์กำหนด ไร้พ่ายที่พูดไม่เก่งเลยต้องมานั่งเปิดกล้องพูดคุยกับคนที่เข้ามาดู จากที่แค่อยากรู้ว่าไร้พ่ายเป็นยังไงบ้างก็กลายเป็นว่าเดียร์มาดูทุกครั้งที่อีกฝ่ายสตรีม บางวันไร้พ่ายก็ทำให้เดียร์ยิ้ม บางวันก็อดไม่ได้ที่จะร้องไห้เพราะความคิดถึง หลายปีมานี้นับว่าผ่านมาหมดแล้วกับทุกเวอร์ชันของไร้พ่าย จากผมสั้นสกินเฮดมันก็เริ่มยาว ยาวจนมัดรวบเป็นจุกเล็ก ๆ แล้วก็ตัดผมจนหล่อเหลา มีวันที่ใบหน้าคมง่วงงุน ติดรำคาญ มีวันที่หล่อเหลาเป็นพิเศษเพราะแต่งหน้าไปถ่ายโปสเตอร์ ช่วงแรกไร้พ่ายพูดน้อยมาก แต่ฝีมือการเล่นเกมโคตรเก่งเลย มีแฟนคลับเข้ามาดูเรื่อย ๆ วันเวลาผ่านไปอีกฝ่ายก็พูดเก่งขึ้น ยิ่งมีเพื่อนร่วมทีมก็มีโอกาสได้เห็นรอยยิ้มมุมปากกับแววตาพราวระยับบ้าง ผู้ติดตามก็มากขึ้นไปเรื่อย ๆ เริ่มเป็นไร้พ่ายที่เดียร์ไม่รู้จักจนในที่สุดก็เป็นคนแปลกหน้า

ความเสียใจ ความเจ็บปวด ความคิดถึง ก็มีระยะเวลาเยียวยาของมัน สุดท้ายเดียร์ก็ไม่ได้ร้องไห้อีก เขายิ้มได้ที่ทีมไร้พ่ายชนะ เก็บอีกฝ่ายไว้ในความทรงจำที่ตัวเองหวงแหนที่ไม่อาจพูดกับใครได้

ที่หัดสตรีมก็มาจากไร้พ่ายอีกนั่นแหละ เมื่อหลายปีก่อนที่

ยอดผู้ติดตามไร้พ่ายขึ้นหลักสิบล้าน กลุ่มแฟนคลับปั่นแท็กยินดีกับเจ้าตัวจนแวบหนึ่งเดียร์ก็ใจวูบโหวงเมื่อสุดท้ายก็ระลึกได้ว่าช่องว่างระหว่างเรามันกว้างขึ้นไปทุกที ไร้พ่ายไม่ใช่ไร้พ่ายของเดียร์คนเดียวอีกต่อไปแล้ว มีคนที่รักและสนับสนุนอีกฝ่ายอยู่ห้าสิบกว่าล้านคน แล้วยิ่งมีข่าวลือแปลก ๆ ในโซเชียลมีเดียว่าไร้พ่ายเดตกับพิธีกรสาวของการแข่งขันแมตช์หนึ่ง แม้จะเป็นแค่ข่าวลือในกลุ่มแฟนคลับเล็ก ๆ ที่เลือนหายไปอย่างรวดเร็วแต่มันเหมือนโดนฟาดหัวเมื่อรู้ว่าตัวเองยังคงเสียใจจนร้องไห้ราวกับคนบ้าทั้ง ๆ ที่ไม่มีสิทธิ์อะไรทั้งนั้น

เดียร์เลยเปิดช่องสตรีมมิงของตัวเองบ้าง ด้วยความคิดโง่ ๆ ว่าถ้าตัวเองมีแฟนคลับหลักสิบล้านขึ้นมาไร้พ่ายจะรู้สึกเหมือนที่เขารู้สึก...สามปีมานี้พิสูจน์แล้วว่าเรามันอยู่คนละโลก แฟนคลับไร้พ่ายฉลองผู้ติดตามครบห้าสิบล้านให้เมน ส่วนเดียร์ผู้ติดตามครบห้าหมื่นและนิ่งสนิทอยู่ตรงนั้นมาหกเดือนเต็ม ห่างไกลยิ่งกว่าระยะทางจากดาวพุธถึงดาวพลูโต

สตรีมเมอร์ช่อง Dearjayou_ เป็นผู้ชายหน้าแมวคนหนึ่ง ระบบสตรีมมีให้เลือกฟิลเตอร์สติกเกอร์ปิดหน้าได้ เดียร์เลือกรูปแมวหัวโตซ่อนตัวเองเอาไว้ บางวันก็เลือกแค่จะสตรีมมือ เวลากดเมาส์กดคีย์บอร์ดเป็นแนว ASMR คนดูส่วนใหญ่ไม่ใช่คนเล่นเกมด้วยซ้ำแต่เป็นคนที่อยากหาอะไรเปิดฟังแล้วหลับไป เป็นช่องเล็ก ๆ ที่ซ่อนอยู่ในวงการสตรีมมิงที่คนไม่ได้พูดถึงนัก คนดูค่อนข้างหลากหลายไม่ได้มีแค่คนไทยเพราะเดียร์ไม่เคยพูดอะไรเลยจึงไม่มีกำแพงภาษาแม้จะมีคนคอมเมนต์ว่าเจ้าของหน้าแมวน่าจะเล่นเซิร์ฟเวอร์ไทย

ก็เคยคิดนะว่าจะเปิดหน้าดีไหม หน้าตาก็ไม่ได้แย่ ถึงไม่ใช่ดาราแต่เดียร์เคยมีไอจียอดฟอลหลักแสนกว่า ใช้คำว่า ‘เคย’ เพราะ

หลังจากเจอปัญหาแชร์ลูกโซ่ก็มีคนเข้ามาคอมเมนต์ว่าใช่คนในข่าวไหม เลยทำเอาไม่กล้าเข้าแอปนี้อีกเลย ไม่กล้ากระทั่งกดปิดคอมเมนต์ แต่เลือกลบแอปทิ้ง ทำเหมือนไม่เคยใช้ไอจีมาก่อน

กระทั่งเรียกชื่อ ‘พ่าย’ ก็ไม่กล้าอีกแล้ว ตอนนี้เดียร์ก็เหมือนคนอื่นที่เรียกอีกฝ่ายด้วยไอดีเกม [PB]RYP จังเกิลอันดับหนึ่งของโลก

คิดแล้วก็สับสนกับตัวเอง อดีตแฟนเก่า ปัจจุบันแฟนคลับ ทั้งยังทำช่องเป็นจริงเป็นจังเพื่ออะไรก็ไม่รู้ พูดถึงไหนอายถึงนั่น ดีนะที่ความลับนี้จะถูกเก็บซ่อนไว้ตลอดกาล

Chapter 2
กวางเด๋อ

ตีสองแต่เดียร์ก็ยังไม่นอน เป็นอีกคืนที่นอนน้อยจนสภาพตอนนี้เป็นน้องหมีแพนด้าที่เฉิงตู ตากลมโตใต้แว่นทรงกลมจ้องหน้าจอเกม มือขยับกดเล่นไปแบบไร้วิญญาณ เล่นแบบไม่เอาไรแล้ว กะว่าแค่อัดคลิปทำ ASMR เท่านั้น ไม่สนว่าทีมตัวเองจะแพ้ย่อยยับแรงก์ที่มีจะร่วงหล่น คิดไม่ตก คิดยังไงก็คิดไม่ออก

ลังเลว่าจะติดต่อไร้พ่ายกลับไปดีไหม หรือจะอดทนอีกสามสี่ปีแบบที่ลุงบอก ผู้ใหญ่ที่บ้านบอกให้พิสูจน์ตัวเอง แต่กว่าจะถึงวันนั้นคู่แข่งก็อาจจะนำไปไกลแล้ว ดิชวัฒน์ทำโลจิสติกส์ไม่ได้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี พูดอะไรไปตอนนี้ก็ไม่มีคนฟัง เทรนด์เทเลเฮลท์กำลังจะมา คู่แข่งก็จะยิ่งเยอะขึ้น โอยเครียด!

หน้าจอเกมขึ้น Defeat อีกรอบ วันนี้แพ้รัวถึงหกรอบติด มองดูสถิติการเล่นแล้วก็ละเหี่ยใจ ดีนะที่เอาไอดีสำหรับทำ ASMR มาเล่น คนดูไม่ได้อยากเห็น ‘Dearjayou_’ ชนะอยู่แล้ว แค่อยากมาฟังเสียงกดเมาส์กดคีย์บอร์ดเท่านั้นเอง

ร่างบางทิ้งตัวพิงเก้าอี้เกมมิง หยิบแก้วน้ำขึ้นมาดื่ม ก่อนจะกดเริ่มเล่นเกมอีกครั้ง ปล่อยให้คืนแห่งความสับสนดำเนินไปอย่างนั้น จนกระทั่งเห็นเพื่อนร่วมทีมพิมพ์มาบนหน้าแชต

HudChiew : *ไปนอนไหมแคร์รี*

แคร์รี? เดียร์กะพริบตาปริบ ๆ งงว่าอีกฝ่ายคุยกับตัวเองหรือเปล่า แต่เขาก็เลือกแคร์รีจริง ๆ นั่นแหละ เพราะเป็นตำแหน่งที่ตัวเองเล่นปกติ ไอดียัดชิ่วอยากคุยกับเขาเหรอ

Dearjayou_ : *เราเหรอ???*
HudChiew : *เออ ดึกแล้วอย่าเล่นอีกเลย นอนเร็ว ๆ สุขภาพดีนะ*
Dearjayou_ : *ยังไม่ง่วงอะ*
HudChiew : *นับแกะเดี๋ยวก็ง่วง*

เดียร์ไม่ตอบอะไรเพราะคิดว่าเป็นพวกเกรียนในเกม และตอนนี้เดียร์กำลังอัด ASMR เสียงเมาส์กับคีย์บอร์ด เลยไม่อยากเปิดไมค์ด่า มองอีกฝ่ายเลือกตัวละครซัปพอร์ตแล้วเกมใหม่ก็เริ่มขึ้น ที่แปลกคือซัปพอร์ตคนนี้ดันเลือกไปกับออฟเลนไม่ได้มาดูแลแคร์รี

Dearjayou_ : *ซัปมากับเรา*
HudChiew : ...

คนร่วมทีมเห็นซัปพอร์ตไม่ยอมมาเลนเดียวกันก็ช่วยพิมพ์

ช่วยพูดจนสุดท้ายตัวละครสาวน้อยกระโปรงบานก็ต้องเดินข้ามแผนที่มายืนเลนด้วยกัน เดียร์เลิกสนใจเพื่อนร่วมทีมแล้วกลับมาดูตัวละครตัวเอง แต่คนมันไม่มีสมาธิตาก็เลยไม่จดจ่อเท่าไร สุดท้ายก็โดนฆ่าตายตัวแรก

HudChiew : *จ้องจอนาน ๆ ทำให้ตาล้านะ*
Dearjayou_ : *ยุ่งอะไรด้วย เล่นของนายไปดิ*

ซักเริ่มหงุดหงิด

HudChiew : *เห็นแพ้หกตาติดเลยเป็นห่วง*
Dearjayou_ : *เล่นเกมนะไม่ได้แข่งอีสปอร์ต ถ้าเล่นจริงจังเราคงไปอยู่ทีมพิตซ์แบล็กแล้ว*
HudChiew : *???*
HudChiew : *??????*

เกลียดซะมัดไอ้สัญลักษณ์เครื่องหมายคำถาม ดูก็รู้ว่าตั้งใจกวนประสาท เดียร์ถึงกับกดไปดูสถิติการเล่นว่าไอดีฮัดชิ่วมันเก่งแค่ไหนเชียว เฮอะ ไอดีใหม่แกะกล่อง เพิ่งเล่นได้หกตา แล้วก็แพ้หกตาติดเหมือนกัน! ทั้งยังแรงก์ต่ำสุดในเกม!

Dearjayou_ : *ผู้เล่นใหม่ แถมแพ้หกตาติด?*
HudChiew : *??????*
Dearjayou_ : *ลบเกมทิ้งเหอะ*

เดียร์กดปุ่มบล็อกไอดีฮัดชิ่วไม่ให้ส่งข้อความหาได้อีก แล้วก็ไม่สนใจด้วยว่าตัวเองจะไปตายอีกกี่รอบเพราะตอนนี้โมโห!

ความโกรธเกรี้ยวอันโดดเดี่ยวของแคร์รี Dearjayou_ กลายเป็นคอนเทนต์ตลกน้ำตาร่วงของคนดูกว่าแสนคน เมื่อเจ้าของไอดีฮัดชิ่วพิมพ์เครื่องหมายคำถามไปรัว ๆ แต่ระบบกลับตอบว่าเจ้าของไอดี Dearjayou_ ได้เพิ่มคุณในแบล็กลิสต์เรียบร้อย แม้จะเล่นเกมเดียวกันอยู่ ทั้งตัวละครยังยืนอยู่ข้างกัน แต่ไม่สามารถส่งข้อความถึงกันได้อีกต่อไป

เดียร์สะใจสุด ๆ ที่ได้เอาคืน ส่ายหัวดุ๊กดิ๊กฮัมเพลงเบา ๆ ในลำคอ เป็นความสุขเล็ก ๆ ที่หาได้ยากในรอบเดือน ต่างจากอีกฟากฝั่งของท้องฟ้าที่อุณหภูมิติดลบไปเรียบร้อย

แฮชแท็กของ RYP ติดท็อปสามในโซเชียลมีเดียของเอเชียอีกครั้งหลังจากได้แชมป์โลกเมื่อสามสัปดาห์ก่อน ไร้พ่ายเอาไอดีใหม่มาสตรีมเซิร์ฟเวอร์ไทยครั้งแรกนับว่าเปิดประสบการณ์ชีวิตทั้งยังเปิดกว้างจนติดเทรนด์โซเชียล คิ้วเข้มเลิกขึ้น แค่นหัวเราะออกมาก่อนจะกดเพิ่มเลือดให้แคร์รีที่พาเขาไปแพ้ถึงหกรอบ! สถิติแพ้หกตาติดนี่มันเกินจะรับไหว พอละสายตาจากหน้าจอเกมไปจอไลฟ์สตรีมก็เจอแต่กองทัพของขวัญที่ส่งมาขำและสมน้ำหน้าเขารัว ๆ หงุดหงิดจนอยากจะด่าหยาบ ๆ ออกมาแต่ทำไม่ได้เพราะเป็นนักกีฬาอีสปอร์ต ที่ทำได้คือกล้ำกลืนฝืนทนหยิบแก้วน้ำมาดูดให้ความหัวร้อนมันคูลดาวน์

เรื่องของเรื่องคือไร้พ่ายเปิดสตรีมตามเวลาปกติ การเป็นนักกีฬาอีสปอร์ตทำให้ต้องทำตามกฎสตรีมมิงของสโมสร ต้องเก็บชั่วโมงสตรีมให้ครบในแต่ละเดือน และทีมพิตซ์แบล็กก็มีตารางไลฟ์

ที่แน่นอนเพื่อให้แฟนคลับได้ตามดู แม้จะกลับมาอยู่ไทยชั่วคราว ก็ยังต้องสตรีมให้ครบตามกฎ

หลังแข่งลีกแชมป์โลกจบก็ผ่านช่วงเดินสายขอบคุณสื่อ ออกรายการ ครบสองสัปดาห์ก็เข้าสู่ช่วงพักแข่งลีกในจีน ไร้พ่ายเลยกลับมาทำงานที่ไทยเตรียมแข่งทีมชาติ แม้จะเป็นช่วงพักก็ยังต้องสตรีมตามเวลาปกติ แต่ถ้าข้ามไปเล่นเซิร์ฟเวอร์จีนก็จะทำให้ระบบหน่วงจนเล่นไม่ได้ ทางค่ายจึงแก้ปัญหาด้วยการให้เขามาเล่นเซิร์ฟเวอร์ไทย ถือโอกาสสร้างความสนุกสนานให้แฟนคลับด้วยการมีภารกิจพิเศษคือ ***การเล่นตำแหน่งซัปพอร์ตไต่แรงก์ในเซิร์ฟเวอร์ไทย***

ไอดี [BP]RYP ปัจจุบันอยู่แรงก์อันดับสามของจีน อันดับเจ็ดของโลก ถ้านับจากตำแหน่งที่เล่นเขาก็คือจังเกิลอันดับหนึ่ง ส่วนไอดีที่กำลังสตรีมครั้งนี้เป็นไอดีใหม่แรงก์ต่ำชื่อ HudChiew ที่ทีมงานสมัครมาให้ใช้ การสุ่มเล่นจึงไม่นานเพราะเป็นแรงก์ต่ำ ผู้เล่นเยอะ ระบบเข้าสู่หน้าต่างเลือกตัวละคร ระบบสตรีมมิงมีการซ่อนจอแผนที่เล็กมุมขวาล่างเพื่อป้องกันทีมตรงข้ามมาแอบดูสตรีมแล้วจะเห็นตำแหน่งตัวละคร ไร้พ่ายไม่ได้กดแบนตัวละครไหนเลย แค่รอเวลาเลือกตัวละครแล้วกดเลือกซัปพอร์ตที่ต้องยืนประกบแคร์รีตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

ชื่อสตรีมถูกเปลี่ยนเป็นไต่แรงก์เซิร์ฟเวอร์ไทยด้วยซัปพอร์ตทั้งยังจงใจใช้ภาษาไทย ตอนนี้แฟนคลับไทยจำนวนมากจึงเข้ามาดูเพราะอยากรู้ว่านักแข่งระดับโลกจะมีเทคนิคการเล่นยังไง และรอลุ้นด้วยว่าใครจะได้กดเจอนักแข่ง

จังเกิลอันดับหนึ่งที่ต้องเปลี่ยนมาเล่นซัปพอร์ตไม่ได้กังวลเท่าไร ทว่าผ่านไปสิบนาทีคิ้วเข้มก็เริ่มขมวดเมื่อสถานการณ์ของว่าที่ซัปพอร์ต No.1 แรงก์ต่ำสุดดูจะไม่สดใสต่างจากป่า No.1 แชมป์

โลกราวฟ้ากับเหว เพราะแคร์รีที่จับคู่ได้เล่นกากมาก ทั้ง ๆ ที่แรงก์ก็ไม่ได้ต่ำ สถิติการชนะก็มากถึง 70% แต่เหมือนเปลี่ยนคนเล่น ยืนล้ำหน้าไปโดนรุมกระทืบ เดินเข้าป่าไปปรากฏตัวให้แคร์รีทีมตรงข้ามฆ่าแล้วฆ่าอีกก็ไม่จำ ทั้งยังออกไอเทมมั่วซั่วไปหมด! ใครจะคิดว่าสตรีมวันแรกจะฉิบหายขนาดนี้ ความทุกข์ของเขาความสุขของคนดูเพราะมีแต่คนขำ

หน้าจอสตรีมของไร้พ่ายตอนนี้เต็มไปด้วยคนกดอิโมจิขำรัว ๆ เมื่อนักแข่งคนเก่งช็อกไปแล้วกับสกอร์จบเกม ในขณะที่ตัวเขาได้คิล 20 ตาย 7 แต่แคร์รีที่ยืนคู่กันควรจะคิล 20 ดันคิล 2 ตาย 25! ตายเยอะยิ่งกว่าตัวแทงก์ที่ไปยืนรับดาเมจแทนอีก เป็นนักแข่งมาสี่ปีกว่าเขาไม่เคยตายเกมไหนเยอะขนาดนี้มาก่อน

“ไม่เป็นไรครับ เริ่มเกมใหม่แล้วกัน”

คำพูดเหมือนไม่ติดใจแต่คิ้วขมวดมุ่นจนคนดูขำกว่าเดิม ปรากฏเริ่มรอบใหม่ก็ยังเจอแคร์รีสไตล์เดิม จนรอบนี้ต้องเปิดชื่อไอดีอีกฝ่ายขึ้นมาดู ปกติเขาไม่ได้จำไอดีใครด้วยซ้ำ แต่วันนี้มันเกิดความสงสัยเต็มไปหมด ทำให้คนร่วมชมสตรีมสองแสนกว่าคนเห็นพร้อมกัน

‘Dearjayou_’ กับรูปไอคอนหน้ากวางตลก ๆ

จากที่ไม่เคยสนใจว่าจะเจอผู้เล่นแรงก์ไหนมันก็คันไม้คันมือจนอดไม่ได้ต้องคลิกดูสถิติแคร์รีฝีมือโดดเด่นคนนี้ ยอดออนไลน์ของเซิร์ฟเวอร์ไทยตอนนี้คือมีคนสามหมื่นกว่าคน แต่เขาดันกดเจอแคร์รีเดียร์จายูสองรอบติด หน้าต่างช่องสตรีมตอนนี้ระบบอัตโนมัติอ่านข้อความที่โดเนตมาสมน้ำหน้าเขารัว ๆ

“มีความสุขกันใหญ่เลยนะ เดี๋ยวรอก่อนแล้วกัน ค่อยกดหาห้องใหม่ เผื่อน้องกวางเด๋อจะไปอยู่ทีมอื่นแล้ว”

ปกติการสตรีมของโปรเพลเยอร์จะมีโปรแกรมเซนเซอร์ชื่อผู้เล่น มันปิดบังกระทั่งชื่อผู้ร่วมทีม คนอื่นจึงไม่เห็นว่าแคร์รีที่เขาเจอตลอดหลายเกมนี้ชื่อ Dearjayou_ แต่จะเห็นแค่ ***De****ou_* ความเคยชินนี้ทำให้ไร้พ่ายลืมว่าตอนนี้ตัวเองดันอยู่ไทย คอมพิวเตอร์ที่ใช้ก็ไม่ใช่เครื่องประจำที่สโมสรตัวเองที่ลงโปรแกรมป้องกันการเห็นไอดี ดังนั้นตอนนี้ทุกคนจึงเห็นชื่อ Dearjayou_ ปรากฏอยู่บนหน้าจอกว่าจะเห็นข้อความเตือนจากแอดมินก็ไม่ทันแล้ว คอมเมนต์มีแต่คนหัวเราะและขำชื่อน้องกวางเด๋อที่เขาตั้งให้

“ไม่ตามหาไอดีผู้เล่นทั่วไปนะครับ ห้ามรบกวนคนอื่น”

หลังจากรอไปห้านาทีก็กดคิวใหม่อีกครั้ง แต่ปรากฏว่าทีมเดียวกันก็ยังมี Dearjayou_ แล้วเขายังไม่ทันพิมพ์บอกให้เลือกตัวแคร์รีเล่นง่าย ๆ เจ้าตัวก็กดเลือกสุดยอดแคร์รีเล่นยากอันดับหนึ่งของเกม เขารู้ว่าเกมนี้จะจบยังไง

ท่าทางหมดหวังของไร้พ่ายถูกใจคนดู โดเนตรัว ๆ จนหน้าจอแพลตฟอร์มสตรีมมองไม่เห็นข้อความปกติ ครึกครื้นคึกคักจนยอดคนดูพุ่งไปสองแสนในยามเที่ยงคืน ไร้พ่ายจึงทำได้แค่กดบังคับให้ซัปพอร์ตตัวน้อยเดินดุ่ม ๆ ไปกับแคร์รีเพื่อไปตาย ตาย และตายอีกทั้งรอบต่อไปและต่อ ๆ ไปก็ตาย ตาย ตาย ตาย ตาย และตาย

แรงก์เริ่มต้นระดับกลางที่เกมให้มาตอนนี้ตกต่ำไปจนถึงแรงก์ต่ำสุดจนไม่อาจจะต่ำไปได้มากกว่านี้ เพราะดันกดเจอน้องกวางเด๋อถึงห้าเกมติด! ซัปพอร์ต No.1 ของประเทศที่วาดฝันไว้กลายเป็นเรื่องตลกไปเลย

User [BP]TYLER มอบดาว 50,000 ดวงให้คุณ : ให้พี่สอนเล่นไหมน้อง

“แอดมินรบกวนกดแบนไทเลอร์ตัวปลอมคนนั้นหน่อยครับ”

ไม่มีใครสงสารเขาสักคน ตั้งแต่เล่นเกมมาไม่เคยแพ้ยับ แพ้หลุดร่วง แพ้ขายขี้หน้าขนาดนี้มาก่อน ไลฟ์ครั้งนี้จะเป็นตำนาน [PB]RYP จังเกิลระดับโลกเจอแคร์รีไทยทำร้ายตายสนิท

“มีหน่วยงานไหนเข้าช่วยเหลือพ่ายหรือยัง”

เสียงเรียบอ่านข้อความซูเปอร์โดเนตที่เด้งขึ้นมากลางจอแล้วทำได้แค่เม้มปาก เขาจะใช้คำหยาบไม่ได้เพราะมันผิดกฎและจะโดนลงโทษห้ามแข่ง

“นั่นสิ ใครก็ได้ช่วยที คนเราคงไม่แพ้หกรอบติด มาครับ เรามาเริ่มกันใหม่”

พอเกมเข้าหน้าเลือกตัวละครสิ่งที่ไร้พ่ายทำคือรีบดูว่าทีมตัวเองมีใครบ้าง แล้วก็เหมือนเล่นหนังซ้ำเพราะในทีมเขายังคงมี Dearjayou_ คนดูเลยได้เห็นมือหนายกขึ้นเสยผมแรง ๆ เปิดใบหน้าหล่อเหลา และในที่สุดข้อความแรกที่ไร้พ่ายพิมพ์ในช่องแชตก็ปรากฏขึ้นมา

HudChiew : *ไปนอนไหมแคร์รี*

บทสนทนาที่สุดท้ายก็นำไปสู่การโดน Dearjayou_ กดบล็อกเรียบร้อย เลิกหวังว่าเกมจะชนะเพราะแคร์รีเดินเข้าไปตายอีกรอบซัปพอร์ตแบบเขาเลยได้แต่ปล่อยเมาส์ยอมตายไปด้วยกัน ระหว่างรอตัวละครไปเกิดใหม่ แผ่นหลังกว้างทิ้งตัวพิงพนักเก้าอี้หันมาคุยกับคนดูแทน

“นี่ผมไม่ได้ใช้คำหยาบเลยนะ เขาบล็อกทำไม ก็แค่เป็นห่วง”

“ดึกดื่นป่านนี้คนสองแสนกว่าคนไม่หลับไม่นอนชวนกันเข้ามาสมน้ำหน้าผม”

“เปลี่ยนเป็นไต่แรงก์ไทยด้วยจังเกิลแทนทันไหม”

แน่นอนว่าทุกคนล้วนตอบว่าไม่ทันจ้า ทั้งยังบอกให้เขาเล่นซัปพอร์ตต่อไปอย่าท้อ คนเล่นไม่ท้อคนดูไม่ทิ้ง สถิติชนะรวดในลีกแชมป์โลกย่อยยับลงไปเรียบร้อยเพราะน้องกวางเด๋อ อยากจะกดออกเกมไปซะตอนนี้แต่ก็ทำไม่ได้ เขาคือนักแข่ง เป็นโปรเพลเยอร์ สัญญาข้อหนึ่งคือห้ามออกเกมเพราะมันเสื่อมเสียชื่อเสียง ตอนนี้จึงทำได้แค่อดทน อดทน และอดทน

หันไปอ่านชื่อสตรีมตัวเองแล้วช้ำใจจึงกดเปลี่ยนจากไต่แรงก์เซิร์ฟเวอร์ไทยด้วยซัปพอร์ตเป็น ‘นี่ไม่ใช่ RYP’ ทั้งยังคว้าแว่นตากันแดดมาสวมปิดหน้า จนสุดท้ายเกมจบลงด้วยความพ่ายแพ้ ตอนนี้หน้าจอสตรีมเกมอยู่ที่หน้าล็อบบี ท้าทายระบบไปหลายเกมมาตอนนี้ไม่ได้คิดจะเล่นต่อแล้วเพราะหมดอารมณ์ จึงเริ่มเอ่ยลาทุกคน แต่ปรากฏว่าหน้าจอเกมของเขาดันได้รับข้อความจาก Dearjayou_ คนดูที่กำลังบอกลาถึงกับครึกครื้นขึ้นมาทันที

Dearjayou_ : *เรากดรีพอร์ตไอดีนายแล้ว สมน้ำหน้า!*

“ฮะ?”

ไอดียัดชิ่วพิมพ์ตอบไปยาวเหยียดแต่ระบบก็ขึ้นว่าอีกฝ่ายบล็อกเขาไปอีกครั้ง

“นี่เขาปลดบล็อกเพื่อมาทะเลาะกับผมแล้วก็บล็อกหนีเหรอ”

แล้วหลังจากนั้นไม่ถึงห้านาทีหน้าจอเกมของไร้พ่ายก็ขึ้นข้อความอัตโนมัติจากระบบว่าไอดีโดนระงับการใช้งานสามวันเนื่องจากไม่ได้ยืนยันตัวตน

“...”

ดึกดื่นเที่ยงคืนเทรนด์โซเชียลมีเดียพลันถูกยึดครองด้วยเรื่องราวของนักแข่ง ***[BP]RYP*** ใบหน้าคมที่ช็อกไปแล้วถูกนำไปทำมีมจนไร้พ่ายตื่นมาเจอกับข้อความสมน้ำหน้าจากเพื่อนร่วมทีม ทีมงานนักแข่งร่วมวงการที่สนิทกัน

“จะขำแค่ไหนยังไงก็ตามห้ามรบกวนผู้เล่นอื่นนะ ไม่ต้องทักไปหาเขา เขาเป็นผู้เล่นปกติ แรงก็ไม่ได้สูงมาก ห้ามคิดว่าเขาเล่นไม่ดี เพราะเขาไม่ใช่นักแข่ง ถ้าเขาเล่นเก่ง...ก็คงมาอยู่ทีมพิตซ์แบล็กแล้ว”

เลือกใช้คำที่น้องกวางเด๋อใช้มาพูดคุยกับทุกคนเตือนอีกรอบขำ ๆ ก่อนจะจบไลฟ์สตรีมประจำวันไป หลังจากที่โปรแกรมไลฟ์สตรีมปิดลงก็ถอนใจเฮือกใหญ่เอนตัวพิงพนักเก้าอี้ที่นั่งไม่ค่อยถนัดมองโครงกระดูกปลอมที่ยืนเด่นอยู่ริมห้องและมีหมวกคริสต์มาสสวมอยู่บนหัวกะโหลกแล้วคิ้วกระตุก หนังสือเรียนของนักศึกษาแพทย์วางเต็มอยู่ทุกที่ บริเวณที่เคยเป็นเตียงนอนถูกแทนที่ด้วยชั้นหนังสือและโซฟาเดเบดสำหรับนอนอ่านหนังสือ และเป็นที่นอนปัจจุบันของเขาด้วย

ห้องที่เคยเป็นห้องนอนของตัวเองกลับให้ความรู้สึกที่แปลกไปเมื่อไม่ได้กลับบ้านนาน ข้าวของเครื่องใช้ในห้องก็ไม่ใช่ของเขาแล้ว ตาคมปรือลงเล็กน้อย เท้าคางกับโต๊ะคอมพิวเตอร์อ้าปากหาวมืออีกข้างเปิดโทรศัพท์มือถือมาดูกล้องวงจรปิดดูลูกสาววัยสี่ขวบวันนี้พี่เลี้ยงส่งข้อความมาบอกแล้วว่าลูกกินข้าวได้ปกติ มีอาการแปลกที่เล็กน้อย

มองลูกสาวตัวเองนอนหลับสนิทจนพอใจก็วางโทรศัพท์มือถือลง ขยับเมาส์ไปดูสถิติแพ้รวดของตัวเองในโซเชียลมีเดียของจีน ขนาดวันนี้เขาใช้ภาษาไทยแฟนคลับก็ยังสามารถแปลออกมาได้

อย่างว่องไว ทั้งยังไม่ลืมเน้นย้ำว่าห้ามรบกวนผู้เล่นทั่วไป ห้ามไปตามล่า Dearjayou_ ถ้าเห็นใครทำให้กดแจ้งแบนทันที ไร้พ่ายจึงกดไลก์ข้อความนั้นแล้วรีโพสต์ ไทม์ไลน์ถึงขยับไวขึ้นอีก เป็นปฏิกิริยาปกติของแฟนคลับที่จะแอ็กทิฟเวลาเห็นแอกเคานต์ [PB]RYP ของเขากดไลก์หรือรีโพสต์อะไรนอกเหนือจากประกาศของสโมสร ไร้พ่ายอ่านข้อความที่แฟนคลับคุยกันเรื่องสตรีมในวันนี้ พินิจพิจารณาไอดี Dearjayou_ ที่คนแคปหน้าจอมาลง ความคุ้นเคยบางอย่างทำให้เขาหยิบโทรศัพท์มือถือตัวเองขึ้นมาอีกครั้ง กดเปิดแอปสีเขียวที่ไม่ค่อยได้ใช้ตอนอยู่จีน แล้วกดค้นหาชื่อไลน์ Dearjayou

“ใช่ช่อง Dearjayou_ หรือเปล่า”

การพูดคุยของแฟนคลับดึงความสนใจของไร้พ่ายจนต้องมาตามอ่าน ปกติเขาไม่ค่อยอ่านเพราะมักมีคอมเมนต์แย่ ๆ ปนมาด้วย ยิ่งวันไหนแข่งแพ้สโมสรยิ่งสั่งห้ามเข้าโซเชียลเพราะจะมีแต่คนมารุมด่า มีแค่ช่วงพักแข่งที่ไร้พ่ายจะเข้ามาดูบ้างว่าแฟนคลับพูดคุยเรื่องอะไรกัน บรรยากาศช่วงนี้มักกลมเกลียวเพราะแต่ละสโมสรก็จะมีกิจกรรมในไลฟ์ให้แฟนคลับได้ติดตาม มีไลฟ์กับทีมอื่นบ้างหรือไปเล่นเกมอื่นบ้างแก้เครียด เหมือนที่เขาต้องมาเล่นซัปพอร์ตเจอ Dearjayou_ ไปจนเก็บทรงไม่ไหว

ไร้พ่ายไม่เชื่อเรื่องบังเอิญ เขาเชื่อตัวเอง เชื่อสายตาและสัญชาตญาณตัวเอง นอกจากฝีมือการเล่นเกม ความไวของมือสัญชาตญาณก็สำคัญ ในเกมที่มีแค่สามทางกับป่าผืนใหญ่ ศัตรูจะโผล่มาตอนไหนก็ได้ ยิ่งตำแหน่งจังเกิลยิ่งต้องกวาดตามองภาพรวมตลอดเวลาไม่ให้ผืนป่าตัวเองถูกฝ่ายศัตรูเข้ามาสร้างความลำบากแล้วยังต้องจับจังหวะเข้าไปบุกป่าฝั่งตรงข้ามยึดทรัพยากรด้วย

เขาเก็บข้อมูลจากบทสนทนาของแฟนคลับแล้วเปิดช่องต้อง

สงสัยที่ถูกพูดถึง Dearjayou_ เป็นนักแคสเกมแนว ASMR ในคลิปกว่าร้อยคลิปแทบทั้งหมดคือการอัดคลิปเล่นเกม แต่มุมขวาล่างมีวิดีโอซ้อนในกรอบทรงกลมขึ้นมาให้เห็นการถ่ายโคลสอัปมือเรียวสวย เล็บสั้นตัดสะอาดสะอ้านที่กำลังกดคีย์บอร์ดและเมาส์ นานทีจะมีตัวคนบ้างแต่ก็ถูกซ่อนไว้ด้วยฟิลเตอร์แมวจนไม่เห็นว่าเป็นใคร

เป็นช่องเล็กมีผู้ติดตามห้าหมื่น ยอดคนดูหลักพันปลาย ๆ ไปจนถึงหมื่นปลาย ๆ ไร้พ่ายกดสุ่มเปิดดูทุกคลิปที่ใช้ฟิลเตอร์หน้าแมว สังเกตสภาพแวดล้อม สังเกตท่านั่ง เสื้อผ้า เขาใช้เวลาเกือบห้าชั่วโมงไล่สุ่มดูคลิปย้อนหลังเป็นร้อยที่ถ่ายมือคู่เดิมซ้ำ ๆ จนเวลาล่วงเลยไปถึงเช้าวันใหม่ในที่สุดไร้พ่ายก็เห็นคลิปเก่าช่วงแรก ๆ ที่มีกำไลเงินห้อยจี้รูปสายฟ้าปรากฏออกมา เป็นคลิปเดียวด้วยซ้ำที่บ่งบอกตัวตนเจ้าของช่องได้ ยอดวิวไม่เยอะ ทั้งเสียง ASMR ก็ไม่ค่อยมีคุณภาพ แต่กลับเป็นคลิปที่ไร้พ่ายดูวนซ้ำถึงห้ารอบ ในที่สุดเสียงหัวเราะทุ้มต่ำก็ดังออกมาเบา ๆ

ยิ่งเห็นวันเปิดช่องวันแรกเมื่อสามปีก่อนก็ยิ่งมั่นใจ แผ่นหลังกว้างเอนพิงพนักเก้าอี้ ความอึดอัดในอกคล้ายได้รับการบรรเทาทดแทนด้วยความอบอุ่นบางเบา มุมปากยกยิ้มกับความรู้สึกที่ส่งมาถึงเขาล่าช้าไปสามปี...เลิกกันมาสี่ปีกว่า เดียร์ก็มีช่องนี้มาแล้วสามปี

กระทั่งวันเปิดช่องก็ตรงกับวันที่เราคบกัน

คนของเขายึดติดกับเรื่องวันสำคัญจะตาย **:)**

ตาคมทอแสงอ่อน หางตาแดงเรื่อเล็กน้อยเพราะอาการง่วงงุนแต่ยังคงฝืนทนเปิดดูคลิปเก่า ๆ ไปเรื่อย ๆ มองคนตัวผอมติดฟิลเตอร์หน้าแมวบังหน้าขยับเขยื้อนไปมา มองมือขาวเนียนที่ขยับปลายนิ้วคล่องแคล่วบังคับตัวละครในเกม กระทั่งลาดไหล่ผอม

บางที่โผล่พ้นเสื้อคอกว้างมาให้เห็นรำไร...เป็นคลิปเมื่อสองปีก่อน

“หึ ๆ...”

ตอนนี้รู้แล้วว่าเราสามารถหึงใครสักคนย้อนหลังได้ไปสองปี และหงุดหงิดกว่าตรงที่จับความเปลี่ยนแปลงบางอย่างได้ คือเดียร์เคยเล่นจังเกิลตำแหน่งเดียวกับเขา แล้วจู่ ๆ คลิปหลัง ๆ ก็เปลี่ยนไปเล่นแคร์รี หลังจากนั้นก็ไม่ได้ใส่กำไลห้อยจี้สายฟ้านั่นแล้วด้วย ...อย่าบอกนะว่าลืมกันแล้ว?

“ฝันไปเถอะ เดียร์จายู”